

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11-Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481 20 42, (044) 481 19 58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

(код ЄДРПОУ [REDACTED])

[REDACTED] МИТНИЦЯ

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

про розгляд скарги ТОВ [REDACTED]

Державна митна служба України розглянула скаргу ТОВ [REDACTED], код ЄДРПОУ [REDACTED] (далі – ТОВ) від 29.08.2025 [REDACTED] (вх. Держмитслужби № [REDACTED] від 01.09.2025) на дії посадових осіб [REDACTED] митниці щодо рішення про призупинення надання режиму вільної торгівлі для товару за кодом 2710 12 49 01 згідно з УКТЗЕД «легкі дистилати, бензини моторні: Benzyna PB 98 EN 228 із вмістом: свинцю менше 0,0025 г/л, етанолу 0,3 об.%, етил-третбутилового ефіру 13,1 об.%, сірки 8,2 мг/кг (0,00082 мас.%); октанове число за дослідницьким методом 98,5; октанове число за моторним методом 88,3. Температура кінця перегонки 185,4 град. по Цельсію. Щільність продукту при 15 град Цельсію - 747,9 кг/м3. Кількість продукту при 15 град. Цельсію - 32,121 тис. використовується в якості палива» (далі – Товар), який поставляється за договором з компанією «[REDACTED]» за митною декларацією типу ІМ-40 [REDACTED] від [REDACTED] щодо якого здійснюється перевірка походження, і повідомляє наступне.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

СЕД АСКОД
Державна митна служба України

Підписувач
Сертифікат
Дійсний з [REDACTED]

Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені в Митному кодексі України (далі – Кодекс), Положенні про Державну митну службу України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та інших нормативно-правових актах.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

Статтею 36 Кодексу встановлено, що положення цього Кодексу встановлюють непреференційні правила щодо визначення країни походження товарів, що переміщуються через митний кордон України, з метою застосування ставок мита, правил щодо його справляння до товарів, яким надається режим найбільшого сприяння, крім тарифних пільг (преференцій), встановлених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України тощо.

Відповідно до статті 26 Глави 1 «Національний режим та доступ товарів на ринки» розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода) положення цієї Глави застосовуються до торгівлі товарами, що походять з територій Сторін.

Для цілей цієї Глави «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Згідно із Рішенням Підкомітету Україна - ЄС з питань митного співробітництва від 16.11.2023 №1/2023 про внесення змін до Протоколу I «Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва» до Угоди застосовуються положення правил визначення походження, що містяться в Доповненні I, і відповідні положення Доповнення II до Регіональної конвенції про пан-євро-

середземноморські преференційні правила походження (далі – Конвенція), до якої Україна приєдналася згідно із Законом України від 08 листопада 2017 року № 2187-VIII, доказом походження може бути сертифікат з перевезення товару EUR. 1 або декларація походження.

Статтею 2 Доповнення I до Конвенції встановлено, що з метою імплементації відповідної Угоди наступні товари вважаються такими, що вироблені в Договірній Стороні при експорті в іншу Договірну Сторону:

(а) товари цілком вироблені в Договірній Стороні, відповідно до Статті 3;

(б) товари, отримані в Договірній Стороні, що містять матеріали, які не були повністю там вироблені, за умови, що такі матеріали пройшли достатню обробку або переробку в цій Договірній Стороні відповідно до Статті 4.

Згідно зі статтею 1(i) Доповнення I термін «виробництво» означає будь-який різновид технологічної діяльності або обробки, у тому числі збирання/складання.

Статтею 4 Доповнення I до Конвенції встановлено, що товари, які не повністю вироблені в Договірній Стороні, вважаються достатньо обробленими або переробленими при виконанні умов, викладених у Додатку II до Конвенції до Угоди для відповідних товарів.

Так, відповідно до переліку технологічних дій та обробок, наведених у Додатку II до Доповнення I до Конвенції, Товар, що класифікується за кодом 2710 12 49 01 згідно з УКТЗЕД, набуває преференційного походження в країнах-членах ЄС за умови:

Код Гармонізованої системи	Опис товару	Технологічні дії та обробка, що впроваджуються для матеріалів іншого походження, які набувають статусу товарів, що походять з певної країни
2710	Нафта та нафтопродукти, одержані з бітумінозних порід (мінералів), крім сирих; продукти, в іншому місці не зазначені, з вмістом 70 мас. % або більше нафти чи нафтопродуктів, одержаних з бітумінозних порід (мінералів), причому ці нафтопродукти є основними складовими частинами продуктів; відпрацьовані нафтопродукти	Операції з очищення та/або один чи більше інших специфічних процесів ⁽¹⁾ або Інші операції, в яких усі використані матеріали повинні класифікуватися за іншою товарною позицією, ніж товар. Проте можливе використання матеріалів тієї ж товарної позиції, за умови, що їхня загальна ціна не перевищує 50 % ціни товару на умовах франко-завод

Згадана вище умова критерію походження до Товару вказує на обробку або переробку, яку необхідно виконати з матеріалами/сировиною іншого походження/невідомого, що використовується у виробництві для набуття Товаром походження ЄС.

Статтею 17 Доповнення I до Конвенції визначено, що товари походять з Європейської Союзу, ввозяться на митну територію України та підпадають під дію Угоди, за умови подання одного з таких документів, що підтверджують походження, зокрема сертифіката з перевезення товару EUR.1 (далі – сертифікат), зразок якого наведений в Додатку IV до цього Доповнення I до Конвенції.

Статтею 20 Доповнення I до Конвенції визначено процедуру видачі сертифіката, зокрема сертифікат видається митними органами Договірної Сторони-експортера, якщо відповідні товари можуть вважатися такими, що походять з Договірної Сторони-експортера, та відповідають іншим вимогам цієї Конвенції. Митні органи, які видають сертифікат повинні вжити всіх необхідних заходів для перевірки статусу походження товарів та виконання інших умов цієї Конвенції. Для цих цілей вони можуть вимагати надання будь-яких доказів і здійснювати будь-яку перевірку рахунків експортера, а також здійснювати будь-який інший контроль, який вони вважають доцільними.

Статтею 25 Доповнення I до Конвенції визначено, що підтвердження про походження подаються митним органам Договірної Сторони-імпортера відповідно до процедур, що застосовуються в цій Стороні.

Пунктом 2 статті 33 Доповнення I до Конвенції визначено, що з метою належного застосування цієї Конвенції Договірні Сторони повинні допомагати один одному, через компетентні митні адміністрації у перевірці достовірності сертифікатів, декларацій про походження та правильності інформації, що міститься в цих документах.

Статтею 34 Доповнення I до Конвенції визначено процедуру проведення перевірок, зокрема сертифіката де зазначено, що перевірки підтвердження про походження після митного оформлення здійснюватися вибірково або кожного разу, коли митні органи Договірної Сторони-імпортера мають обґрунтовані сумніви щодо достовірності таких документів, статусу походження відповідних товарів або виконання інших вимог цієї Конвенції.

Перевірка здійснюється митними органами Договірної Сторони-експортера.

Якщо митні органи Договірної Сторони-імпортера вирішують призупинити надання преференційного режиму для відповідних товарів до отримання результатів перевірки, вони можуть запропонувати імпортеру здійснити випуск товарів, з урахуванням запобіжних заходів, які вважатимуться необхідними.

Митні органи, на запит яких проводиться перевірка, якнайшвидше повідомляються про її результати. Ці результати повинні чітко вказувати на те, чи є документи достовірними, чи можна розглядати відповідні товари такими, що походять з однієї з Договірних Сторін, і чи відповідають вони іншим вимогам цієї Конвенції.

У випадку наявності обґрунтованих сумнівів та за відсутності відповіді на запит про перевірку протягом десяти місяців з дати направлення такого запита або якщо відповідь на запит не містить достатньої інформації для визначення достовірності відповідного документа або справжнього походження товарів, митні органи, що запитують про проведення перевірки, відмовляють у наданні преференцій.

Товари, походження яких достовірно не встановлено, випускаються митним органом у вільний обіг на митній території України за умови сплати ввізного мита за повними ставками Митного тарифу України (стаття 46 Кодексу).

Пунктом 2 статті 260 Кодексу визначено, що у порядку та на умовах, встановлених Кабінетом Міністрів України митним органом може бути здійснено митне оформлення товарів за тимчасовою митною декларацією, що є випуском товарів у заявлений митний режим.

Для випуску товарів відповідно до заявленого митного режиму за тимчасовою митною декларацією застосовуються курси валют, визначені відповідно до [статті 3⁻¹](#) цього Кодексу, заходи тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, чинні на дату прийняття митним органом тимчасової митної декларації для оформлення. Якщо декларант не володіє точними відомостями, необхідними для визначення ставок митних платежів, для нарахування сум митних платежів за тимчасовою митною декларацією застосовується найбільша ставка митних платежів з тих, під яку може підпадати товар (пункт 3 статті 260).

Частиною першою статті 281 Кодексу допускається встановлення тарифних пільг (тарифних преференцій) щодо ставок Митного тарифу України у вигляді звільнення від оподаткування ввізним митом, для ввезення товарів, що походять з держав, з якими укладено відповідні міжнародні договори.

Митний орган має право зупинити надання тарифної пільги (преференції) до товарів, що походять з держави, з якою Україною укладено міжнародний договір про вільну торгівлю, поставляються одним і тим самим експортером та щодо яких компетентним органом держави експорту надано відповідь про непідтвердження їх преференційного походження за попередніми поставками за результатами перевірок, проведених за запитом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, до надходження результатів перевірки їх преференційного походження згідно з міжнародним договором про вільну торгівлю.

Товари, щодо яких здійснюється перевірка достовірності заявленого преференційного походження, випускаються митним органом у вільний обіг на митній території України, за умови сплати ввізного мита за повними ставками Митного тарифу України.

До товарів відновлюється режим вільної торгівлі відповідно до статті 301 цього Кодексу, за умови одержання митним органом від компетентних органів держави експорту результатів перевірки, які свідчать, що перевірені документи дійсні, підтверджують преференційне походження товарів з відповідної держави і відповідають вимогам міжнародного договору про вільну торгівлю.

Кабінет Міністрів України затверджує концепцію "походження товарів" і методи адміністративного співробітництва відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

Згідно з частиною першою статті 361 Кодексу на митні органи покладено роботу з аналізу ризиків, виявлення та оцінки ризиків, розроблення та практичної реалізації заходів, спрямованих на мінімізацію ризиків, оцінки ефективності та контролю застосування цих заходів (управління ризиками). Під ризиком розуміється ймовірність недотримання вимог законодавства України з питань митної справи.

Частиною другою статті 361 Кодексу встановлено, що митні органи застосовують систему управління ризиками для визначення товарів, транспортних засобів, документів і осіб, які підлягають митному контролю, форм митного контролю, що застосовуються до таких товарів, транспортних засобів, документів і осіб, а також обсягу митного контролю.

Статтею 363 Кодексу встановлено діяльність митних органів з оцінки та управління ризиками, зокрема Порядок здійснення аналізу та оцінки ризиків, розроблення і реалізації заходів з управління ризиками для визначення форм та обсягів митного контролю, затверджений наказом Міністерства фінансів України від 31.07.2015 № 684 та зареєстрований у Міністерстві юстиції України 21 серпня 2015 р. за № 1021/27466, а також встановлено, що автоматизована система управління ризиками, що застосовується митними органами, є складовою частиною єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів. Вона функціонує на центральному рівні та передбачає застосування випадкового відбору та забезпечує визначення обсягу та форм митного контролю товарів, транспортних засобів комерційного призначення незалежно від того, якому митному органу подано митну декларацію для здійснення митних формальностей.

У разі якщо посадовою особою митного органу за результатами застосування системи управління ризиками прийнято рішення про необхідність проведення певної митної формальності щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення, інформація про прийняття такого рішення невідкладно вноситься такою посадовою особою до автоматизованої системи управління ризиками.

Порядок виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного

адміністративного документа затверджений наказом Міністерства фінансів України 30.05.2012 № 631 та зареєстрований в Міністерстві юстиції України 10 серпня 2012 року за № 1360/21672 (далі – Порядок).

У всіх випадках відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення оформлюється картка відмови за формою, наведеною в додатку 2 до цього Порядку (пункт 8.1 Порядку).

У картці відмови зазначаються причини відмови, наводяться вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість прийняття митної декларації, митного оформлення, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення (пункт 8.2 Порядку).

14.08.2025 до митного оформлення подано митну декларацію типу ІМ-40-
[REDACTED] на зазначений вище Товар за кодом 2710 12 49 01 згідно з УКТЗЕД, одержувачем якого є ТОВ, а експортером - [REDACTED] [REDACTED] із застосуванням тарифної преференції зі сплати ввізного мита за кодом «410 (графі 36 митної декларації) на підставі сертифіката з перевезення товару EUR.1 [REDACTED], виданого митним органом Республіки [REDACTED] (відомості про сертифікат зазначені у графі 44 митної декларації за кодом документу «0954» згідно з Класифікатором документів, сертифікатів, дозволів та додаткової інформації, затвердженим наказом Міністерства фінансів України 20.09.2012 № 1011).

Держмитслужбою у квітні 2025 року отримано відповідь щодо проведеної перевірки митними органами країн-членів ЄС щодо достовірності документів про походження на товари за кодом згідно з ГС 2710, які були видані у країні відправлення експортеру «[REDACTED]», за результатом яких європейське походження заявлених в них товарів не було підтверджено.

У зв'язку із вищезазначеним та відповідно до здійснення митних формальностей із спрацюванням автоматизованої системи управління ризиками, яка функціонує на центральному рівні та застосовується митними органами, в [REDACTED] митниці виникли обґрунтовані сумніви щодо статусу походження Товару та наявні ризики при застосуванні режиму вільної торгівлі до нього, тому митницею відповідно до Порядку було оформлено картку відмови від [REDACTED] (далі – картка відмови) в прийнятті митної декларації типу ІМ-40- [REDACTED], митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення та призупинено надання режиму вільної торгівлі для Товару за кодом 2710 12 49 01 згідно з УКТЗЕД.

За результатами митного контролю та митного оформлення зазначеного Товару, після відмови у митному оформленні ТОВ було надано до митниці нову тимчасову митну декларацію № [REDACTED] зі сплатою мита за повними ставками Митного тарифу України, на підставі якої Товар був випущений для вільного обігу на митній території України.

Згідно з нормами частини другої статті 260 Кодексу оформлення митним органом тимчасової митної декларації є випуском товарів у заявлений митний режим.

Оформлення [REDACTED] митницею тимчасової митної декларації № [REDACTED] є випуском задекларованого в ній товару у заявлений митний режим імпорту (випуск для вільного обігу).

Відповідно до частини другої пункту 44 Положення про митні декларації, затвердженого постановою кабінету міністрів України від 21 травня 2012 р. № 450 (далі – Положення), не допускається визнання недійсною митної декларації, якщо товари, транспортні засоби комерційного призначення, що в ній задекларовані, після оформлення такої декларації видані з-під митного контролю.

Відповідно до статті 34 Доповнення I до Конвенції у зв'язку з призупиненням надання преференційного режиму до Товару митницею було ініційовано запит щодо перевірки статусу його походження, який зазначено у сертифікаті з перевезення товару EUR.1 [REDACTED].

Запит на подальшу перевірку підтвердження походження Товару направлено листом Держмитслужби від 22.08.2025 до митного органу країни експортера.

Про результати проведеної перевірки Держмитслужба повідомить Енергетичну митницю з метою подальшого інформування ТОВ про можливе відновлення режиму вільної торгівлі до Товару відповідно до статті 301 Кодексу.

У разі необхідності виправлення відомостей, пов'язаних з доплатою або поверненням митних платежів після завершення митного оформлення, зміни до такої митної декларації можуть вноситися шляхом заповнення та оформлення митним органом Аркуша коригування в порядку, що встановлюється Мінфіном (пункт 37 Положення).

Враховуючи викладене, пункт 3 частини першої статті 26⁵, статей 281, 361, 363 Митного кодексу України, положення статей 33, 34 Доповнення I до Конвенції до Угоди та постанови Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 № 450 Державна митна служба України вирішила:

1. Залишити скаргу ТОВ [REDACTED] від [REDACTED] на дії посадових осіб [REDACTED] митниці щодо рішення про призупинення надання режиму вільної торгівлі для товару за кодом 2710 12 49 01 згідно з УКТЗЕД «легкі

дистиляти, бензини моторні: Benzyna PB 98 EN 228 із вмістом: свинцю менше 0,0025 г/л, етанолу 0,3 об.%, етил-третбутилового ефіру 13,1 об.%, сірки 8,2 мг/кг (0,00082 мас.%); октанове число за дослідницьким методом 98,5; октанове число за моторним методом 88,3. Температура кінця перегонки 185,4 град. по Цельсію. Щільність продукту при 15 град Цельсію - 747,9 кг/м³. Кількість продукту при 15 град. Цельсію - 32,121 тис.л. Використовується в якості палива», який поставляється за договором з компанією [REDACTED] без задоволення.

2. Рішення [REDACTED] митниці про відмову в прийнятті митної декларації типу ІМ-40 [REDACTED] у оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення, оформлене шляхом складання картки відмови, залишити без змін.

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Митного кодексу України особа, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням має право його оскарження у судовому порядку.

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]